

[Vienne Autriche, 4 Vols.]

AD POTENTISSIMUM
UTRIVSQUE PANNONIAE

ac aliarum Prouintiarum Re/
gē FERDINANDVM e

Boëmis redeuntem,
Carmen congra/
tulatori/

um.

IANI Lucij Brasicani.

EIVSDEM aliquot Epigrammata.

AD LECTOREM

Deleat errores si quos incuria fudit,
Aequa litura meos, lector amice, rogo.

Olah

latus cui curidis tribuit bene Brasicus nom

AD REVERENDVM D. NICOLAVM
Olah Custodem Alben, ac Secretarium
regium.

CVINAM debeo dedicare carmen:
Ab incude recens meum patrono:
Profecto tibi NICOLAE soli,
Qui mi continue facis benigne,
Quod si dignum erit approbatione,
Tantum magne tua, satis superq; est,
Non assis facio seueriores,
Censuras aliorum, & omne uirus,,
Quare perlegere hoc uelis poema,
Ineptum, fateor, nec eruditum,
Quandocunq; per ocium licebit.

Ianus Lucius
Brassicanus.

AD POTENTISSIMVM VTRIVSQUE

Pannoniæ, ac aliarum Prouintiarum Regem

D. FERDINANDVM è Boënis rede/
untem carmen congratulatorium.

Expectate uenis tandem rex maxime regum,
Afflictis misere cupiens succurrere rebus,
Sic tibi contingat tímidos Oriente subactos,
Debellare Getas, atq; ipsum ducere captum,
Regnatorem Asiæ, & uictos dare uincula ponto,
Danubius uasum uiolens quia currit in æquor,
Flumine septeno, magno cum murmure circum.

Expectate uenis tandem rex maxime regum,
Nuper enim scutus supra caput astitit hostis,
Pannoniamq; ferox ferro populatus, & igne,
Pannoniam ubertate soli, populisq; potentem,
Alituum, pecudumq; ferarumq; agmine multo,
Squamigeroq; grege, aurisq; argentiq; talentis.

Expectate uenis tandem rex maxime regum,
Nunc iterum insultans nobis noua bella lacescit,
Christigenasq; malis exercet pluribus, euheu,
Pronus in omne ruit scelus, atq; ante ora parentum,
Pignora chara necat, quin matris ab ubere natos,
Lactantes, teneroq; bonum succum ore trahentes,
Abstrahit, & curuo miseros transuerberat ense,
Integrosq; aut iuuenes perferre, patiq;
Fanda, nefanda adigit, natas complexibus arctis,
Flarentes matrum rapit ad stuprumq; laboresq;.

Expectate uenis tandem rex maxime regum,
Hoc experta malum tibi supplicat Hungaria terra,
Terra terax, populisq; ferox iam membra labore,
Assiduo fractus, dum regnis arcet auitis,
Immanes Turcas, primoq; a limite pellit,
Armatis equites cum uiribus irrumpentes,
Ut uelis aratis conscendere nauius Istrum,
Amittasq; arces summa connixus opum ui,
Asserere, & genti tandem dare iura superba.

Expectate uenis tandem rex maxime regum,
Gratatur regina soror tua, numine dextro,
Te reducem, uiduo misere deserta cubili,
Atratas nec adhuc uestes, habitumq; lugubrem,
Deposuit, quoniam amissi stat cura mariti,
LVDVICI patria pro libertate perempti,
Quare te blandis precibus rogat optime princeps,
Coniugis ut miseram nunc mortem nolis inultam.

Expectate uenis tandem rex maxime regum,
Ne profugos equitare sinas per libera rura,
Hinc atq; inde Getas, te supplex Austria multum,
Obsecrat, imprimis studio te effusa uidendi,
Turba ruit circum, pulchræ de mœnibus urbis,
Quaq; datur clara uenientem uoce salutat,
Ingentesq; deo laudes, & carmina dicit,
Austriacas quod post decisa negotia ad oras,
Veneris, incolumi uale tudine, & auspiciis dijs.

Expectate uenis tandem rex maxime regum,
Muscoso subter pendentia fornice, tecta,

Danubius uitrearum, ait hæc, regnator aquarum,
 Propexam dextra mulcens ad pectora barbam,
 Tum liquidi ad terram destilant undiq; rores,
 Hæc ait, Hungaricis fato rex debite terris,
 Audacter conscende rates, nanq; ipse subibo,
 Fortibus hñs humeris, & summa per æquora ducam,
 Euxini leuis usq; ad inhospita littora ponti,
 Tunc ego spumantes Turcarum sanguine fluctus,
 Atq; ipsum fœde regem dare terga uidebo,
 Non tamen effugiet prius hic uelocis equi ui,
 Quã nbi promeritas cogatur pendere pœnas,
 Dixit, & in gelidas iterum sese abdidit undas/
 Expectate uenis tandem rex maxime regum;
 Tum uero nymphas alacres lætasq; uideres,
 Ad uirides celeri ripas contendere cursu,
 Quarum quæ natu sic grandior incipit Istris,
 Densæ humeris aliæ pendent narrantis ab ore,
 Veridicos magnus nos Iupiter edere cantus,
 Iussit, & hæc nostra cunctantem uoce monere,
 O præstans animi iuuenis, rex maxime regum,
 Euerforem Asiæ fore te uolentibus annis,
 Non obscura fides, tunc totum Carolus orbem,
 Insubribus, Venetis, uictis Galloq; rebeli,
 Pacatum reget augustus, terraq; mariq;
 Pax erit, obscuris discordia dira cauernis,
 Multa gemens intus, ruptisq; erumpere claustris,
 Nequicq; cupiens, semper conclusa manebit,
 Ille reget populos qua flumine mergit Ibero,

Phœbus equos cursu fundulos, operisq; solutos,
 At tu Pannonios genus intractabile bello,
 Qua pulchris inuectus equis sol aureus exit,
 Sub ditione tua per sæcula uictor habebis,
 Tu modo rumpe moras, nec segnes differ in annos,
 Sanguine, proh, uestro pollutam excindere gentem,
 Atq; adeo cuncti quibus est concredita regni,
 Pars quotacunq;, simul crudelem arcete tyrannum,
 Quod si uos etiam contraria uellere signa,
 Impavidosq; ultro caput obiectare periclis,
 (Qua leuitate uir est asiaticus) experietur,
 In patriam madida deuinctus tempora mitra,
 Adcelerare fugam conabitur undiq; septus,
 Semiuirisq;, spadouibus, & pauido comitatu,
 Non tamen effugiet prius hic uelocis equi ui,
 Quam uobis meritas cogatur pendere pœnas,
 Quare agite horrifono diffundite classica cornu, &
 Ite citi, capite arma uiri, nunc ipsa uocat res.
 Hæc effata thoro uiridante resedit, at illam,
 Excipiunt plausu manuumq; pedumq; sorores,
 Expectate uenis tandem rex maxime regum;
 Ducit in apricis tibi collibus uua colorem,
 Pomifer autumnus sua munera mittit abunde
 Castaneasq;, nuceq;, pyra, & prædulcia poma
 Vsq; adeo reditu lætantur cuncta salubri.

Finis carminis congratulatorij.

REVERENDO D. NICOLAO
OLAH PATRONO
SVO.

Religio, & comem deiecta modestia uultum,
Ambabusq; illis rite soror Sophia,
Certabant, litemq; diu prouexerat ira;
Quæ mage te ornasset dotibus egregijs.
Nam dea quæ sancto cultui est præfecta deorum,
Adnixæ instabat te esse suum penitus.
Econtra repetebat te sapientia totum,
Quæ Iouis e summo uertice nata dea est.
Nec cedebat hijs ueneranda modestia diuis,
Quin sibi te totum protinus assereret.
Hæc procul exaudit, gressumq; celerrima tendit,
Virtutum præses maxima iustitia.
Heus nolite, inquit, inecum certare minores,
Hunc ego Nicoleon uendico iure mihi.

De C. Vrsino Velio præceptore suo.
Vrsino patria est septem subiecta trioni,
Hic ubi Calistus lumina clara nitent.
Vrsino dedit urbs suum memorabile nomen;
Quæ nunq; occiduis stella lauatur aquis.
Anne igitur, dubium est, Vrsini fama perennis?
Altricem terram iactet: an illa magis,
Vrsinum præcis paret obiectare poetis?
Vrsinus patriæ debet, & illa sibi.

Euangelium paschale ex Matthæo in uersus, ad
D. IOANNEM Fabrum constrictum.

Festa propinquarant indictaq; sabbata, cum iam,
Treis Mariæ quarum pulcherrima Magdalene,
Ibant unguentis beneolentibus ungere Christum,
Non aurora suos dum pulchra ostenderat ortus,
Sed nebulis fumabat adhuc pluuiælibus æther.
Extemplo intonuit cælum, & desedit hiatu,
Terra graui, quoniam cælo demissus ab alto,
Improuisus adest genius, cui candida uestis,
Ex humeris demissa iacet, lanugine malæ,
Pubescunt primum, & roseo decus enitet ore.
Ille mouere loco manibus conatur utrisq;
Saxum immane super Ioseph quod uoluerat hostiū.
Ioseph qui fuit æqui obseruantissimus unus,
Inter Iudeos, uitioq; remotus ab omni.
Vt lapis impulsus fuit, en delabitur ultro,
Præcipiti cursu, dedit alta ruina fragorem,
Atq; graui circum somno uiuoq; soluto,
Excussit uiridante thoro, & florentibus herbis.
Attamen hæc sensim per gramina rosea serpunt,
Iam pauida, placidoq; uiam sermone leuantes,
Si quis ait sese nunc offerat, una, sepulchri,
Qui super impositum magno molimine saxum,
Hic deuoluat humi nobis faciatq; uiam ui,
Vix ea dicta dabat, cum uasta rupe sepulchrum,
Incipit apparere procul, reuolutaq; moles.

Adcurrunt alacres dominum inspectare, sed ecce,
 Egregium forma iuuenem, & fulgentibus alis,
 Conspiciunt, liquidum qui forte per aera lapsu,
 Missus erat, surrexe dei omnipotentis Iesum,
 Ut caneret gnatum, quarentibus ingruit horror.
 Protinus his, tremuloq; labant iam genua pauore,
 Tum genius prior occupat has, ac talia fatur,
 Soluite nunc quaecunq; metum non amplius hic est,
 Christus quem cupitis cognomine Nazarenus,
 Hinc surrexit, abiit, uos prauolet in Galileam,
 Fatidici ut quondam nobis cecinere prophetae,
 Visurae Christum celeres huc tendite gressus,
 Atq; alijs etiam (si quis non norit alumnus)
 Dicite, certa loquor, non ante uidebitis illum.

Finis Euangelij

DE Serenis. Do. MARIA REGINA.
 Quod tam saeva gerit Regina uiriliter arma,
 Debebat dici Martia non Maria.

At quod agit uitam tam sancte, tamq; pudenter,
 Conuenit hoc rursus nomen ei merito.

R. Do. THOMAE EPISCOPO AGRIEN.
 Cana Fides iterum caelo delapsa, diu anceps,
 Constat, in quodnam uerteret hospitium.
 Nanq; uerebatur ne pulsa, fugacibus alis,
 Aut quid passa mali, ceu prius, astra petat.
 Talia uolenti haec potior sententia uisa est,
 Ut Thomae pectus tuta petat lapidum.

AD PVDICISSIMAM Dominam MAG-
 DALENAM Thursonis Coniugem.
 Pallada cum superes, Venerem, castamq; Dianam,
 Ingenio, forma, dote, pudicitia.
 Nacta uirum merito es tandem uirtutibus hisdem,
 Pollentem, ac tibi sic undiq; consimilem.
 Ut pietate Aeneam uincat, Nirea forma,
 Et pylum pulchris Nestora consilijs.

D. FRANCISCO DE BATHYAN.
 Nobilis Alcides nodosa robore claua,
 Atq; Ithacus suauis nobilis eloquio est.
 Sic etiam uiuit Nelidae fama perennis,
 Quod dederat grajs optima consilia
 At merito hos omnes superat Franciscus honore,
 Namq; ea sunt illis singula, trina sibi.

MAGNIFICO D. Thomae Nadaestino.
 Te quoq; Nadaestine meis intexere chartis,
 Est pudor, at contra praeterisse nefas.
 Nam quis enim tantum sibi sumat: ut ire per omnem
 Factorum seriem possit ubiq; tuam.
 At quis te contra caelo non laudibus aequet?
 Cum tua fama uolet multa per ora uirum.

DE GEORGIO LOGO POETA.
 Ante Iouem solio subnixum stabat eburno,
 Suffusus, lachrymis lumina Mercurius.

b ij

Quæ sit causa, rogat, subiti pater ipse doloris,
 Rettulit ablatum hic esse sibi eloquium.
 Qui potuit fieri hoc, iterum ingens Iupiter inquit,
 Quisue sibi tanti conscius est sceleris?
 Tum Logius: quidam iuuenis qui matre Thalia,
 Natus in arctois dicitur esse Quadis,
 Dum studiis operam Romana per oppida sumit,
 Admixtus summi uiribus ingenij,
 Abstulit heu male cauto, & quæ multo acrior est res,
 Nunc quoq; de nostro nomine nomen habet.

AD Io. ALEX. Brass. Iureconf. Fratrem Elegia.
 Præterire dies aliquot dulcissime frater,
 Ex quo nulla mihi litera missa tua est.
 Quæ sit causa latet, mihi cur nil scripseris unq;
 Effluxisse tuo me arbitror ex animo.
 An satis id cause duxit: cur nil mihi scribas,
 Promissam quod non reddo pecuniolam.
 Sic sane credo est, quis enim non crederet istud:
 Atq; animo, atq; anima frater amabilior.
 Quare si me amas mihi scribe, negotia nulli,
 Quo minus id possis te prohibere queunt.
 Scire uelim quid agant nunc garrula turba sophistar,
 Ecquis adhuc cepta te uetet ire uia
 Nil indoctius his, nihil est indoctius illis
 Verum etiam magis hñ stipite sunt stupidi.
 Quod si nondum ceu ratæ posuere querelam
 Quas alii immunda spurca Scripsi aqua.

Sustine, fors aliquam feret hæc patientia laudem
 Nanq; illud non est turpe, magis miserum est.
 Viue, uale, mihi chare magis mi frater ocellis
 Siue quid ambobus charius est oculis.

G. VERNERO SILESIO.

O mihi fratre magis, proprijsq; adamate propinquis
 Quin etiam uita dulcior, atq; anima.
 Inceptam per amicitiam mellite Georgi,
 Oro uelis sanctum hoc fœdus amicitiae.
 Nam simul inceptum, nunq; desistere amare,
 Sincere potui semper, & ex animo.
 Tu uero me fac ut ames Vernere uicissim
 Incepto quoniam laus in amore mori est.

D. MATHIAE Aucto Medico Thursonis.

Anne tuum nomen nostris intexere chartis,
 Ausim, quando istud dicere uix ualeam.
 Anne tuum nomen uano memorare poeta,
 Conueniat, quem non magnus Apollo fouet.
 Id potius studeant uenturo tradere sæclo,
 (Nobile par uatum) Velius, atq; Logus.
 Verum quando alijs post scripta insignis Homeri.
 Est locus, hic etiam sit modo, quæso, mihi.

ANTONIO MELAE.

Mane domo egrediens sibi cum uestigia Caesar,
 Obuia tollentem uiderat Aethiopa.

Illuxisse diem ratus hunc sibi prorsus atrum est,
 Nec fuerat certe candidus iste dies.
 Quid mihi quod monachū uidi intus, et in cutē nigrū
 Ominis eueniet, dulcis amice, hodie?

AMBROSIO CYTHAROEDO

Threitus quondam blanda testudine uates,
 Syluestres, fertur, detinuisse feras.
 Ambrosius plectris, homines, fidibusq; moratur,
 Dum ferit arguta carmina culta lyra.
 Quanto igitur præstant homines animalibus hirtis,
 Tanto alium uincit nobilis Ambrosius.

IN POETAM VXORIVM.

Arma uirum cecinit liber, nunc horrida uates,
 Bella gerit postq; nupta puella sibi est.

IN INUIDVM.

Cum cruce suffixum uidisset in editiore,
 Furem alium Diophon inuidia perijt.

IN CRUDELEM LVDIMAGISTRVM.

Ex uero crudele tibi cognomen adharet,
 Plagoso nanq; es sauior Orbilio.

AD HELIVM EOBANVM HESSVM; POETAM ODE LYRICA.

Quod despicias undiq; literis,
 Pulsisq; nullus sit locus aptior,
 Florente Nornberga, tuum sic,
 Ingenium patefecit Heli.

Omnes ut artis conueniant scholis,
 Germania, quot fluuij procul,
 Rhenus bico, seu Ister ingens,
 Alluie populi undant.
 Tu namq; pegni facis unicus,
 Parnassi ut alter lumina nomine,
 Vincat tuo, dux magne uatum
 Atq; Eobane chori puden tis.
 Te complicitis te manibus simul,
 Pegnesides nymphæ uenerantur, &
 Fronti tue neunt coronam,
 Floribus, atq; uirente lauru.
 Pegnesus ipse udum caput exerit,
 Et ni resistant fata adamantina,
 Vsq; ad caput uellet fluenta,
 Nunc reuocare, tibiq; soli:
 Perlabier leni agmine noricos,
 Agros, & urbis culta noualia,
 Sparsim irrigando peruagari, &
 Ruris amena uireta, gessit.
 Quin herbidi uult margine littoris,
 Quas tu capellas rupibus arduis,
 Romana tandem compulisti, ad
 Pascua, Mintiadæ cicuta.
 Bene auspiciatis pascere floribus,
 Pellucidiq; aspergine fluminis,
 Dealbare, seu Clitumnus umber,
 Abluit egregios iuuenicos.
 FINIS.

